

“Je hebt altijd het idee dat je niet echt in het moment bent”

Interview met Liesbet Hermans (Posthuman)

Liesbet Hermans is een Belgische kunstenaar die werkt op het snijvlak van performance, installatie en publieke interventie. Haar artistieke praktijk maakt de subtiele nuances van samenleven en mens-zijn zichtbaar. In ‘A deluded state of mind’ nodigt ze het publiek uit voor een intieme wandeling met drie performers in de publieke ruimte, om samen de impact van onze denkpatronen op ons lichaam te onderzoeken. Als publiek volg je één performer voor een wandeling van drie kwartier en krijg je een hoofdtelefoon opgezet. Daarin hoor je de gedachtestroom van de performer.

Liesbet Hermans: “Het is een voorstelling die het publiek in de eerste plaats een spiegel wil voorhouden over hoe wij in ons hoofd leven, hoe onze gedachten een constante ratel zijn en hoe ons lichaam daar niet altijd mee samenloopt. **Je hebt de snelheid van je geest en de traagheid van je lichaam. Daardoor hebben veel mensen het gevoel dat ze te snel gaan, dat ze hun eigen leven achterna hollen.** Je hebt altijd het idee dat je niet echt in het moment bent. Dat ons lichaam en geest niet altijd in balans zijn, is iets waar we als mensen mee moeten leren omgaan. **Het is een *struggle* die nauw verbonden is met mens-zijn.** We hebben allemaal een innerlijke criticus, we maken allemaal projecties, we hebben allemaal oordelen over anderen, verlangens en angsten. In essentie is dat voor iedereen hetzelfde. Fascinerend toch? **Ik dacht: als wij allemaal dezelfde gedachtepatronen hebben, dan moet ik als kunstenaar toch iets kunnen maken waarmee ik daar bewustwording over creëer?**”

Met die intentie ging Liesbet aan de slag om ‘A deluded state of mind’ te maken. bleek een werk van lange adem.

Liesbet Hermans: “Het was een moeilijk maar interessant proces. Eén van de fases was het verzamelen van gedachten van mensen. **De tekst is een samenraapsel van gedachten van mij, van mijn performers en van mensen die met mij op pad zijn geweest de afgelopen drie jaar.** Tijdens een workshop in C-Mine stuurde ik mensen op wandel in Waterschei en gaf ik hen de opdracht om luidop in hun smartphone te zeggen waar ze tijdens de wandeling aan dachten. Daarnaast heb ik ook lang aan de productie gewerkt, samen met dramaturg Gustav Koenigs én met de performers. Het zijn allemaal makers, kunstenaars, niet zomaar uitvoerders. **We hebben een co-creatief proces doorlopen, waarin we zowel de tekst als het lichaam samen hebben aangepakt. De drie performers zijn ook zeer verschillend. De ene is wat meer danser en vult de performance abstract in, terwijl een andere uit het theater komt en kiest voor een emotionele belichaming.** Sommige mensen kwamen twee of zelfs drie keer terug om zo elke route en invulling te kunnen ervaren. Het is ongeveer dezelfde tekst, maar de performance en beleving zijn telkens helemaal anders. ”

Zelfs per stad is de beleving anders, door de unieke structuur en sfeer van de stad. Liesbet tekent zelf drie wandelingen uit, eentje per performer. Als publiek volg je één van die wandelingen. Maar er is nog een ander publiek.

Liesbet Hermans: “Je hebt de mensen die de performance volgen en daarnaast heb je nog een tweede publiek: de mensen die vanalles zien gebeuren en niet weten wat er aan de gang is. In de tekst zitten daarom enkele referenties naar mensen. Zo herinneren we de toeschouwer eraan dat iedereen die in het leven staat heel de tijd aan het denken is. **Zowel de performer, de stad als de hele omgeving zijn onderdeel van de voorstelling.** Ik ben heel benieuwd naar Tongeren. Je hebt het centraal gegeven van de grote markt, maar in de omliggende straten is er al snel relatief weinig volk. Je hebt ook heel lange straten waar je niet zomaar in of uit kan wandelen. Het is de taak van mij en de performers om daarmee om te gaan. **De intimiteit van een stad die leeg is, past heel hard met de eenzaamheid van de mens waar ik het over heb. En zelfs in een druk Amsterdam waar mensen naar coffeeshops gaan en hun geld verspillen, heb je dezelfde eenzaamheid in de drukte.** Het klopt altijd. Het is gewoon een ander decor, maar de boodschap is dezelfde. Het is heel boeiend om dat te blijven doen, omdat het altijd een première is voor mij.”

Interview: Niels Dewil

Kurt Van Der Elst

Contacteer ons

moment@tongerenborgloon.be

Volg ons

Schrijf je in op onze nieuwsbrief

